

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum remissâ culpâ mortali tollantur omnes reliquiæ peccati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ARTICVLVS V.

*Virum remissâ culpâ mortali tollantur
omnes reliquie peccati?*

Resp. neg.

NEGAT, quod patet experientiâ: nam sæpe post remissionem peccatorum relinquuntur pravi habitus generati ex actibus peccatorum, qui tamen per pœnitentiam, & retractationem censentur inuoluntarij, nec imputantur ad culpam.

Docet verò S. Tho. has reliquias manere potius per modum dispositionum, & debilitatas, ac diminutas, ita vt homini non dominantur, quia videlicet per gratiam sanctificantem, & actualia auxilia homo potest earum vires reprimere.

ARTICVLVS VI.

*Virum remissio culpæ sit effectus
pœnitentiæ?*

Resp. affir.

AFFIRMAT, quod patet ex dictis circa articulum primum.

QVÆSTIO LXXXVII.

*De remissione venialium
peccatorum.*

ARTICVLVS I.

*Virum peccatum veniale possit remitti
sine pœnitentiâ?*

I.

REMITTIT peccatum veniale aliquammodo à Deo separare, seu Deum etiam offendi per veniale, quamvis non vsque ad dissolutionem amicitie, ex quo fit, vt illud debeat relinquere aliquam maculam in animâ, vt censet articulo sequenti responsione ad tertium, quamvis ea non sit perfecta, de qua videtur intelligendus 1. 2. q. 87. art. 1. negans peccatum veniale causare maculam in animâ. ex his vltius fit peccatum veniale esse verè peccatum, quod ostenditur 1. 2. q. 88. hoc præmissis.

Resp. negativa.

Negat veniale remitti sine pœnitentiâ.

Probatur, manente causâ manet effectus, ergo quamdiu voluntas adhæret peccato veniali non potest remissionem illius consequi; censetur autem adhærere, quamdiu illud nullo modo retractat.

Docet autem non sufficere habituale displicentiam, quæ habetur per habitum charitatis, vel pœnitentiæ virtutis, quia sic charitas non comparetur peccatum veniale, quod patet esse falsum. id est, si ad hoc, vt veniale censetur retractari, sufficeret habitus charitatis, nullus iustus vnquam haberet peccatum veniale, quod est aperte contra Scripturam dicentem: *Septies cadit iustus, & in multis offendimus omnes, si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus.* Ex quibus Scripturæ locis patet veniale posse de lege ordinariâ, atque adeo frequenter consistere cum statu iustitiæ,

quod etiam ex Patribus, & sensu Ecclesiæ est indubitatum.

Ad remissionem ergo peccati venialis requiritur saltem virtualis displicentia, vt idem S. Tho. hinc quando responsione ad secundum ait, dicens quod passio pro Christo obtinet vim baptismi, & ideo purgat ab omni culpâ & veniali & mortali, nisi actualiter voluntatem peccato inuenerit inhaerentem, non vult in eo casu peccatum etiam veniale remitti sine pœnitentia virtuali, sed solum sine actuali, quod intendebat argumentum, in quo, ex eo quod in casu martyrij peccatum remitti posset sine actuali displicentia, concludebatur ad eius remissionem non requiri pœnitentiam, respondet autem S. Thom. non necessariò requiri actuale displicentiam, vt peccatum remittatur per martyrium, (vt patet in dormiente, qui pro Christo occiditur) sed martyrium purgat ab omni culpâ, nisi actualiter voluntatem peccato inuenerit inhaerentem, si videlicet adsit saltem virtualis displicentia, quæ in eo casu moraliter potest præsupponi semper adesse, quæ responsio probatur 1. ex eo quod tradit in Corpore, scilicet ad remissionem venialis requiri virtualem saltem displicentiam. 2. ex eo quod vim tribuat martyrio, eo quod passio pro Christo suscepta obtineat vim baptismi, qui tamen non delet peccatum actuale sine omni pœnitentia. 3. quod eam vim etiam tribuat respectu peccati mortalis, quod absque controuersia non remittitur (saltem de lege ordinariâ) sine aliquâ pœnitentiâ, vt patet ex Trident. sess. 6. cap. 6. & 14. & sess. 14. cap. 4. non ergo vult virtualem pœnitentiam non esse necessariam ad remissionem peccati venialis, quam etiam responsione ad tertium ostendit requiri.

DVBIVM I.

*Virum ad remissionem peccati venialis
requiratur pœnitentiâ?*

SCOTVS in 4. distinct. 21. q. 1. post medium sententia veniale posse deleri per omne opus meritorium hominis iusti, quod Deo magis placeat, quam ipsum veniale.

Durandus dist. 16. q. 2. in solutione primæ rationis requirit formalem pœnitentiam.

S. Tho. hic requirit quidem pœnitentiam; sed tamen censet virtualem sufficere, quod tenent plures alij.

Scoti sententia nititur fundamento aliquoties in superioribus relato, scilicet post actuale peccatum nihil remanere aliud, quam obligationem ad penam, quo posito facile potest peccatum veniale remitti etiam de condigno per opus meritorium hominis iusti, cum iustus per opera meritoria mereatur diminutionem pœnæ. 2. facile potest intelligi, quomodo non quodlibet veniale deleatur per quodlibet opus meritorium, quia non quodlibet opus meritorium meretur totius pœnæ deletionem, sed plius vel minus iuxta operis præstantiam. 3. facile potest intelligi quomodo non sit necessaria retractatio peccati ad hoc, vt remittatur veniale: quia vt pœna alicui condonetur, non est opus retractatione, vt patet in purgatorio.

Sed fundamentum illius sententiæ falsum est, vt dictum est: nam etiam veniale suo modo relinquit maculam, quæ non est nuda destinatio ad penam, vt doceri solet 1. 2. Secundò iuxta principia

Scoti